[Sự sụp đổ của Đế chế: Sụp đổ Kinh tế và Điểm mù của Phương Tây]

Bởi Frank , 30 Tháng 6 2026

Sự sụp đổ của Đế chế: Sụp đổ Kinh tế và Điểm mù của Phương Tây

Richard Wolff: Iran War UNRAVELS US Empire, Economic Collapse Has ALREADY BEGUN

Những ai theo dõi các sự kiện thế giới hiện nay gần như quên mất rằng có nhiều điều đang diễn ra hơn là chỉ các cuộc chiến tranh ở Iran hay Ukraine. Phân tích gần đây của nhà kinh tế học người Mỹ Richard Wolff đã phơi bày một cách đau đớn điều đã âm ỉ từ lâu: sự suy tàn có hệ thống của đế chế phương Tây. Trong khi Washington và Brussels bị ám ảnh bởi việc phô trương sức mạnh quân sự, quyền lực kinh tế và địa chính trị đang dịch chuyển một cách không thể đảo ngược sang phương Đông và phương Nam. Đó là sự kết thúc của một thế kỷ sỉ nhục đối với phần còn lại của thế giới, và là sự khởi đầu của sự kết thúc cho một phương Tây đã hoàn toàn mất kết nối với thực tế.

Bởi Frank Dumon

Ảo tưởng về Trung Đông và sự trỗi dậy của Iran

Trung Đông đang cho chúng ta thấy sự phá sản của các can thiệp phương Tây. Iran hiện đang phải đối phó với sự gia tăng to lớn về quyền lực và vị thế trên toàn cầu.

Cách Tehran chống chịu áp lực từ phương Tây đã củng cố vị thế của họ trong nền kinh tế thế giới và các mối quan hệ quyền lực toàn cầu thay vì làm suy yếu. Mặt khác, chúng ta thấy Hoa Kỳ đang tranh luận một cách tuyệt vọng về việc phải làm gì trước vị thế kinh tế toàn cầu đang suy giảm của chính mình.

> Các 'giải pháp' ngoại giao mà phương Tây đang ca ngợi hiện nay chẳng qua là một trò hề. Bản Ghi nhớ (MoU) gần đây, như nhà ngoại giao và nhà phân tích xuất sắc Chas Freeman đã nhận xét một cách sắc sảo, không hơn gì "một thỏa thuận ngừng bắn mang đặc điểm của Israel". Nó không ràng buộc các tác nhân thực sự, nó mong manh, và có thể bị chính những người khởi xướng phớt lờ bất cứ lúc nào. Sự bất ổn đang hiện hữu khắp nơi.

Cái chết của sự chắc chắn và dòng vốn bị xáo trộn

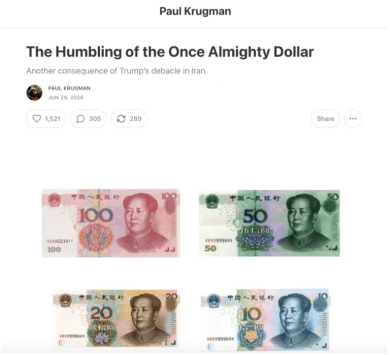

Sự bất ổn địa chính trị này chuyển hóa trực tiếp thành một cơn ác mộng kinh tế. Đầu tư hiện có nghĩa là phân bổ nguồn lực với kỳ vọng thu được lợi nhuận trong tương lai. Tuy nhiên, trong tình hình chính trị hiện tại, và đặc biệt là do việc đóng cửa eo biển Hormuz, có sự vắng mặt hoàn toàn của sự chắc chắn. Tàu thuyền bị mắc kẹt, các tuyến cung ứng phân bón và năng lượng bị đình trệ, và các doanh nghiệp không biết liệu ngày mai họ có còn đủ khả năng chi trả hoặc nhận được nguyên liệu thô của mình hay không. Sự hỗn loạn này buộc các quốc gia và doanh nghiệp phải tái cơ cấu một cách tuyệt vọng, điều này càng làm suy yếu thêm thị trường phương Tây để nhường chỗ cho các giải pháp thay thế châu Á.

Tất cả điều này xảy ra trong bối cảnh một hệ thống đã đạt đến giới hạn của chính nó. Chủ nghĩa tư bản, hệ thống thống trị trên toàn thế giới, mang trong mình một sự bất ổn sâu sắc. Cứ sau 4 đến 7 năm lại có một cuộc khủng hoảng. Chúng ta đã thấy sự sụp đổ của bong bóng dotcom vào năm 2000, sự sụp đổ của cho vay dưới chuẩn (subprime) vào năm 2008, và cuộc khủng hoảng đại dịch vào năm 2020. Giờ đây, khi

chúng ta một lần nữa rơi vào chu kỳ suy thoái mới, sự kết hợp giữa sự bất ổn cố hữu này và cú sốc đặc biệt từ các diễn biến chiến tranh ở Iran tạo thành một hỗn hợp dễ nổ.

Sự kiêu ngạo của đế quốc và 'quốc phòng' đạo đức giả

Hoa Kỳ vẫn nghĩ rằng mình có thể kiểm soát thế giới. Họ muốn đối đầu với Trung Quốc về Đài Loan, họ tiến hành chiến tranh ở Trung Đông chống lại Iran, và họ khiêu khích Nga ở châu Âu. Mỹ nghĩ rằng họ có thể làm tất cả cùng một lúc, nhưng lịch sử cho chúng ta thấy rằng mọi đế chế - từ La Mã đến Anh - đều sụp đổ vì *sự vượt quá giới hạn (overreach)*: vượt quá giới hạn của chính họ vì sự kiêu ngạo.

Trong bối cảnh sự suy tàn không thể đảo ngược của đồng đô la, Donald Trump gần đây đã đưa ra một quyết định ngu xuẩn đến mức gần như bi thảm. Ông đã tăng cái gọi là 'ngân sách quốc phòng' (một cái tên đạo đức giả cho một cỗ máy chiến tranh) từ 900 tỷ lên 1,5 nghìn tỷ đô la. Đây là mức tăng 65% so với năm ngoái.

Đó là những nguồn lực bị rút khỏi người dân, khỏi cơ sở hạ tầng, khỏi khoa học và khỏi nông nghiệp, chỉ để cho tên lửa nổ trên những ngọn núi ở Iran trong khi người dân của chính họ phải trả mười hai đô la cho một kg thịt bò xay.

Lộ trình thảm họa của NATO và Phương Tây

> Âm mưu mù quáng và gây hấn tương tự không dừng lại ở Trung Đông. Sự gây hấn dai dẳng của Mỹ, EU và NATO đối với Nga sẽ dẫn đến một thảm họa cho chính họ. Thay vì đối thoại ngoại giao, chúng ta thấy một châu Âu sẵn sàng hy sinh cho lợi ích của Washington, trong khi nền tảng công nghiệp tàn lụi và người dân phải gánh chịu hậu quả.

Điều khiến tôi lo lắng nhất là trạng thái tâm lý của phương Tây. Mỹ và EU đang trong tình trạng phủ nhận, và thành thật mà nói: điều đó khiến tôi sợ hãi. Họ không còn hiểu biết về thực tế lịch sử, không có chiến lược cho tương lai, không còn năng lực công nghiệp để đóng tàu của riêng mình, không còn nền dân chủ vận hành và không còn một nền báo chí tự do để yêu cầu họ giải trình.

> Họ bị ám ảnh bởi một thị trường chứng khoán chỉ phục vụ 10% người giàu nhất, trong khi nền tảng của xã hội họ đang mục rữa. Nói tóm lại: họ không còn tương lai nữa. Sự trỗi dậy của châu Á và các nước Nam bán cầu không chỉ là một sự dịch chuyển kinh tế; đó là hệ quả hợp lý và không thể tránh khỏi của một phương Tây đã đánh mất chính mình trong sự điên rồ của chủ nghĩa đế quốc của chính họ.